

THE JACOB RADER MARCUS CENTER OF THE AMERICAN JEWISH ARCHIVES

Preserving American Jewish History

MS-603: Rabbi Marc H. Tanenbaum Collection, 1945-1992.

Series B: Early Activities. 1945-1972

Box 10, Folder 1, Sermon suggestions, 1952-1954.

For September through December, 1952

TO ALL PROGRAM CHAIRMEN,
OLD AND NEW

FOR YOUR
SEPTEMBER MEETINGS

In May we sent the following material to the chairmen listed in the National Office at the time:

"Program Suggestions for your Sisterhood, 5713"

"Program Suggestions for your Congregation, 5713"

Program mailing schedule,
1952-53

We consider these indispensable aids in program planning for any sisterhood which expects to make use of National Women's League material. If you have not already done so, read them carefully and put them into your file for reference throughout the year.

YOUR CALENDAR FOR THE YEAR

Most sisterhoods have already mapped out a tentative program plan for the year, as suggested in our guide. Now is the time to call a second meeting of the Program Committee and to issue an attractive calendar of the year's events to your membership. Feature November 9-13, the dates of our National Convention in Philadelphia, on your calendar.

SPEAKING OF CALENDARS, the United Synagogue pocket calendar diary is now available. You will find much useful information in this practical purse-size book, which may be ordered from the United Synagogue of America, 3080 Broadway, New York 27, 50¢.

THE NATIONAL SABBATH OBSERVANCE
EFFORT

Promised for the fall mailing is a new kit of material for the Sabbath Observance effort, launched last year by the United Synagogue, the Women's League and other affiliated organizations.

Rosh Hashanah falls this year on September 20 and 21. We call your attention to the excellent material in "The Three Pillars," pages 77-96. We are also happy to recommend a new program booklet "New Year and Day of Atonement," compiled and edited by Philip Goodman. This may be obtained from the National Jewish Welfare Board, 145 East 32nd Street, New York 16, New York at 75¢ per copy.

OPEN READING

Psalms 27, "The Lord is my light and my salvation," which forms part of the daily services from Rosh Hashanah through Sukkot, is a beautiful and appropriate Bible reading.

JEWISH EDUCATION MONTH will be observed this year from September 8 to October 15. This is a national project in which every Sisterhood and Parent-Teachers' Council should be interested. "AS PARENTS SEE THE SCHOOL," a symposium issued in May, 1951, is a good way to highlight the enrollment of children in the Jewish school.

"THE OTHER SIDE OF TIME"

This is a dramatic script which may be presented at any time of the year. It portrays the character and ideals of Rebecca Gratz and of the poetess Emma Lazarus. The author, Kallia (Mrs. Ben Zion) Bokser, wrote the script for the Sisterhood of the Forest Hills Jewish Center which is led by Rabbi Bokser. It was presented with great success at the New Jersey Branch Conference last November.

"ANGELS' SERENADE"

This entertaining program introduces officers and members of the board. This is the first script published by National Women's League from the clever pen of Helen (Mrs. Gerald) Feldstern of Har Zion Sisterhood, Philadelphia, and is recommended for opening meetings.

OCTOBER MEETINGS

Sukkot falls on Saturday and Sunday, October 4 and 5, and the festival ends the following week. Sisterhoods which meet during that week will want to use the Synagogue Sukkah and stress the harvest theme.

UNITED NATIONS DAY

October 24 is United Nations Day, and good program aids are available for the occasion. Your Social Action Chairman will receive suitable material.

NOVEMBER MEETINGS

Most Sisterhoods cooperate with Jewish Book Month, November 7 through December 7. Consult the National Women's League Book Guide for suggestions.

DECEMBER MEETINGS

A complete Hanukkah program will be mailed on or about October 1st. This will be Joint United Synagogue Mailing I, the first of the season.

1. "HANUKKAH CANDLE-LIGHTING CEREMONY" by Althea O. (Mrs. Morris) Silverman of Hartford, a frequent and welcome contributor to National Women's League.
2. "A HANUKKAH PAGEANT IN STORY AND SONG" by Yetta (Mrs. Leon) Spitz. This pageant is one which was entered in this year's prize contest for program material. Mrs. Spitz is the wife of Rabbi Leon Spitz, author of "What the Liberty Bell Proclaimed."

AN EXCELLENT SOURCE for readings for all fall meetings is the book "Faith of America" by Kaplan-Williams-Kohn, recommended in "Program Suggestions for Your Sisterhood." Consult the chapters below for effective program material of merit:

Labor Day - - - -	-Page 165 ff.
United Nations Day "	249 ff.
Election Day - - -	" 277 ff.
Thanksgiving Day -	" 305 ff.

FROM YOUR FILES

Good material issued in recent years includes:

"WHAT DOES SISTERHOOD MEAN TO ME?"
(a symposium)

"TRAVEL THROUGH SISTERHOOD LAND"
and "MEET THE GANG" (light verse scripts introducing members of the Board and officers)

"HALLELUYAH FOR THE HARVEST"
(on the High Holyday theme)

"JEWISH HOME BEAUTIFUL" (a perennial favorite, from the book of the same name)

"THE FANTASY OF THE TALKING BOOKSHELVES"
for Jewish Book Month.

"ALL THIS AND MORE" for Sabbath Observance.

* * * *

"ETERNAL LIGHT" RADIO PLAYS IN GROUP PROGRAM PLANNING:-

This new 48 page publication gives a synopsis of many of the Eternal Light Programs and suggests how to use them in adult groups. It was prepared by Howard Feuerman with an introduction by Marvin Weiss, and will be found to be a valuable program aid. It is a publication of the Young Peoples' League of the United Synagogue of America, and is available through their office at 3080 Broadway, New York 27, N. Y. at \$1.00 per copy.

*** CONVENTION PROGRAM POINTERS ***

MONDAY EVENING, NOVEMBER 10

TOPIC: The 20th Century Jewish Woman

A panel presentation exhibit under the joint sponsorship of

Judaism-in-the-home Publications
Sabbath Observance Gift Shop

featuring, among others:

Dr. Solomon Grayzel, Editor
Jewish Publication Society
Anna Bear Brevis

TUESDAY EVENING, NOVEMBER 11

TOPIC: Our Heritage - Torah Lishma -
Torah for its own sake.

A novel evening of educational content.

LILMOD - A model lesson in Torah
L'LAMED- Teaching with pageantry and music

LA-ASOT- A program for Jewish action

Among the participants:
Mrs. S. Gershon Levi
Mrs. David A. Goldstein

*** * * * *

PROGRAM WORKSHOP * WEDNESDAY, NOVEMBER 12 * PANORAMA OF PROGRAM

under the direction of
Mrs. Daniel B. Nodler of Philadelphia

This workshop will aim to give a graphic bird's-eye view of a year's programming for sisterhood. After the presentation of programs in capsule, the delegates will form into small discussion groups, each group under the capable direction of leaders from all parts of the country.

Where there are a number of delegates from a single sisterhood, each delegate may be assigned to a different discussion group.

A MESSAGE FROM ANNA BEAR BREVIS

Most sisterhood leaders are women whose children are no longer in early childhood. The JUDAISM-IN-THE-HOME project is geared to the needs of mothers of young children, without whose support and participation it fails to reach the public for which it is intended.

From EVERY point of view sisterhoods need to enlist the help of younger women, yet they are not likely to come to the Convention in numbers unless

Each sisterhood, yours among them, makes a determined effort to send the JUDAISM-IN-THE-HOME chairman, or a person who would make a good chairman for that project to

- a. Monday evening's session
- b. Tuesday morning's Workshop session on Judaism-in-the-Home.

PLAN NOW who is to represent you, and arrange where feasible to have that member receive a share of the money allowed for delegates' expenses.

כנסית הרבנים באמריקה

THE RABBINICAL ASSEMBLY OF AMERICA

NORTHEAST CORNER, BROADWAY AND 122ND STREET
NEW YORK 27, N. Y.

April 25, 1952

Dear Colleague:

We wish to call to your attention the observance of National Family Week, May 4 to 11, 1952.

As rabbis, we need not be reminded of the importance of the home as the "mikdash m'at", and as the foundation stone of the Jewish people and of society in general.

We suggest the following as opportunities of emphasizing and clarifying the role of the family:

- 1) At Sabbath service:
 - a) The sermon to be devoted to "Family Life."
 - b) Reading of Psalm 128; Responsive reading: "The Jewish Home" page 307, (R.A. Sabbath Prayer Book)
 - c) Honoring oldest couple, especially if children and grandchildren are also active in synagogue.
- 2) At Oneg Shabbat:
 - a) Appropriate reading
 - b) Panel discussion on "How to Strengthen the Family" with typical grandparent, father, mother and teen-ager participating
- 3) Meetings of Men's Club, Sisterhood, and Youth Groups:
 - a) Speaker
 - b) Discussion
 - c) Film

Although these suggestions are rather sketchy, we trust that you will have many more ideas that you can use in your own congregation.

Sincerely yours,

Arnold A. Lasker

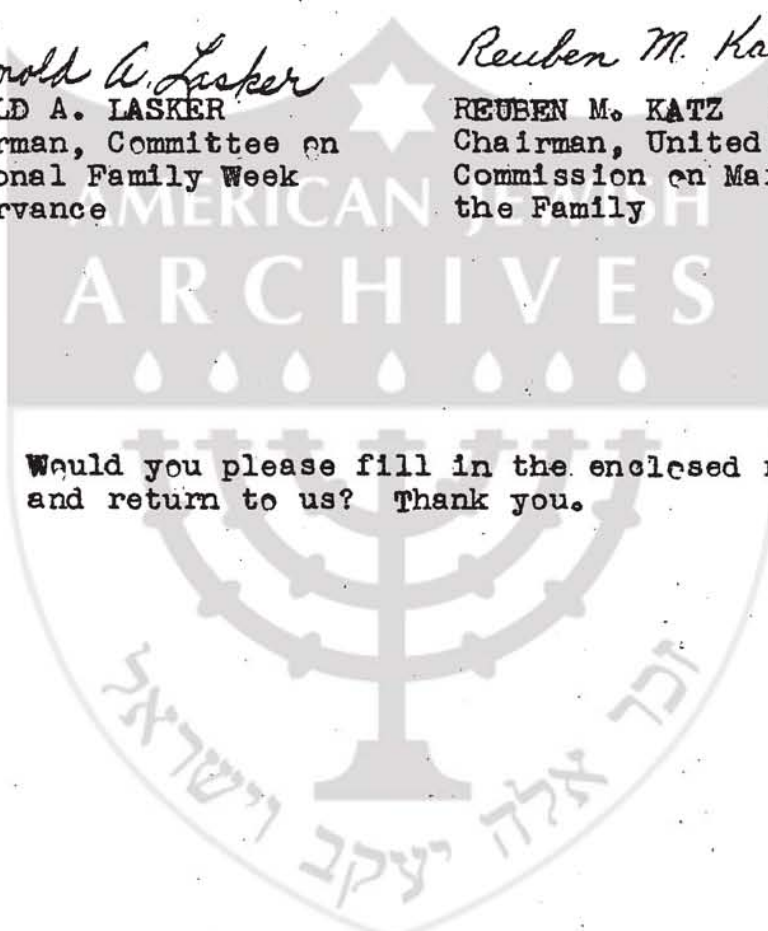
ARNOLD A. LASKER
Chairman, Committee on
National Family Week
Observance

Reuben M. Katz

REUBEN M. KATZ
Chairman, United Synagogue
Commission on Marriage and
the Family

abr

P.S. Would you please fill in the enclosed report sheet and return to us? Thank you.

Dear Wolf

I got your letter on Saturday

I have a number of speeches for such occasions
I'll send you a few. You can use them
as you see fit. I originally call worshiping done
in Temple but as it's began Jerusalem
will advise people that it's being reached
& prayed to all over world - see Jerem 29: 5-8

What is purpose of Synagogue? It is a symbolic representation
of our ideal, our tradition - focus our life toward
Life is short & meaningless - but it becomes immortal
through our link to people, to ideals

The Jewish people, our Torah & consequent our
contribution toward them become eternal - see King

אברהם אבינו - אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו
אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו אברהם אבינו

The whole section here is interesting
Jews have survived - solely because of attachment
to Synagogue. There a refuge - - source
of inspiration - centre of learning

2) Establishment of new Synagogue in America
is indicative of our confidence in future
of Judaism in America - for democracy
encourages diversity & religion - only
dictatorships insist on uniformity of thought

(The last thought I used at Washer's office
is good for presence of non-Jews -
last of all - this is quite good -

Purpose of Shul - A human ^{being} must learn
to do the will of G-d - In all problems
we are confronted with choice of ~~the~~ ^{the} following
narrow subject line - though upon request
or preferably to approximate divine will -
But to do so we must be conscious of existence
of G-d - In the haste, bustle of business,
pursuit of personal pleasure we neglect
ourselves - we come to synagogue where
with help of prayers, hymns, readings, the
divine presence we should become aware of G-d -

31st 1381/1382 1383 1384
Then as we go out we may retain some of
the G-d consciousness - See Kings 8:16

Finally - Shul should be spiritual cultural
social center -

- Praise Officers & members who worked
hard to make it possible - They also
mention that our love for G-d is maintained through
Shul -

Sprag should draw their inspiration from you
דברים 1:34 / 1:34 נ - Be sure to praise the
members. leaders —

also speak importance of having it a
a cultural & social center on bottom of
'n of 3 1/2 1/2 1/2 there are good quotation a

דברים 1:34 / 1:34 נ
The word עבודה should be deleted - textual
emendation

I'm writing a separate letter to the house -
I hope you will suffice for you
regards
[Signature]

הלשון העברית - מקור חיים לישראל

(הצעת דושה לשבת העברית)

מאת

פרופ. פיבל מלצר.

בקריאתנו בתורה אנו קוראים היום את הפרשה ויקהל - פקודי ומסילמים את הספר השני מחמשת חומשי תורה, שבלשונות העמים הוא נקרא ספר היציאה Exodus, ואילו בישראל, במדה שנתנו שמות לספרים לפי תכנם, ואינו בו יותר מזה: ספר הגאולה. ויש לשבת הזאת עוד שם: פושט החדש. אנו קוראים ב"החדש הזה לכם", מתכווננים לקבל את הראשון בחדשי השנה העברית. אנו מפנים לבנו לחדש העברי ולשנה העברית אשר בחוכה משובצים, כאבנים יקרות בכתר, החגים העבריים המשוים צורה עברית לחיים העבריים. השבת הזאת הוכרזה על ידי ההסתדרות העברית כ"שבת עברית".

אנו חיים בתקופה בה אנו רואים וסומעים משק כנפי ההסטוריה העברית והוא נמרץ ביותר. לא כל תקופה בחולדות-ישראל היתה כה נסערות וכה מבורנת כחקופתנו. היו תקופות-דמדומים, נמנומים, היו תקופות-קפאון, חדלון, שקיטה על שמרים, התחבאות עד יעבור זעם. בימינו רבה היתה התנועה להשמדה לכליון ורבה הנה התנועה לתחיה ולקוממיות. הכח המניע את לב העם הלא הוא הרצון לחידוש ימים כקדם, להעלאת מרכבת ההסטוריה העברית ממסעולי הגלויות לדרך המלך של קוממיות ישראלית. רצון זה תוכו רצון שאיפה חבויה בלב העם למקוריות ישראלית, להסרת המסוות אותן לבשנו בארצות פזורים, להבלטת קלסתר-הפנים הישראלי. כיבושה המחודש של הארץ, כיבוש בעבודה ובכלי-זין ממש, כינון מדינת ישראל, תחית השפה העברית בארץ, יצירת משכן-מרכז לתורת ישראל ותורבותו - כל אלה הם פרקים במסכת התחדשותו של העם.

אם ב"כחיבת" פרקי כיבושה והתיאחה הממשית של הארץ לא יכול היה כל העם לתפוצותיו להשתתף בגופו בבת אחת וסייע מרחוק (מתוך תקוה שמקוה כל נאמן לציון שההשתתפות בגוף אף היא תלך ותגדל) - הרי בהחייאת הלשון העברית - המפתח לתורבות העברית, להורת ישראל - יכול וצריך גם העם לתפוצותיו להשתתף השתתפות פעילה יותר. השאיפה לחזות בקלסתר-הפנים הישראלי כשהוא שב לרעננות-עלומיו, צריכה להניע כל יהודי לאחוז בשולי השפה העברית ולהפציר בה: קחיני עמך ואלוה אליך.

הלשון העברית, המלה העברית המקורית, המלה הבלתי-מתורגמת, עשויה לחת בלב אדם מישראל את ההרגשה כי הוא מהלך עם שר ההסטוריה העברית וחי את חיי העם העברי. תולה העברית המקורית מאחדת זמנים - ימים מקדם עם ימים מתרחשים ובאים; מאחדת קצוי ארץ וחוקים אשר בכו לך-בכולך על פני כל תבל רבתי נמצאות מרגליות אשר נפלו-נתגלגלו מכתר-המלכות של הלשון העברית, והיא מאחדת קבוצי אנשים שונים אשר גוון פניהם כבר הספיק להשתנות באקלימים השונים ואשר רחקו זה מזה גם בנימוסי חיהם. המלה העברית המקורית ישראל נוהנת את הרגשת המגע המחודש עם העם, עם ישראל, עם תורת העם, תורת משה וישראל, ועתה גם עם המדינה, מדינת ישראל. המלה העברית ישראל כשהיא נתונה בתוך הלשון העברית, מספרת על שריתו של יעקב אבינו עם כחות תחתונים ועל יונים גם יחד - שרה וגם יכול - והיא מזכירה את מאבקם של בני-בניו בימינו. היא מקשדת דורות, היא מגשרת דורות. והשם הזה ישראל הוא רק אחת המרגליות בכתר הלשון העברית. כל החקרנות ללשון העברית מקרבת אדם אל "בראשית ברא" מקצה אחד ואל מלל עוללים ויונקים בישראל המחודשת, מהקצה השני.

הרגשת קוממיות והרגשת כבוד עצמי תהיינה שופעות בלבו של אדם מישראל ככל אשר יפיל את המחיצות המבדילות בינו ובין הלשון העברית. וחילופו באדם מישראל שהנהו בן-בלי-לשון עברית מקורית. למד לימדונו חז"ל, כי הלשון העצמית היא אחת הסגולות הראשונות המכבדות אדם ועם. עובדיה הנביא אמר לאדום: קטון נתחית בגויים, בזוי אתה מאד - זאת מפרשים חז"ל במסכת עבודה זרה (דף י' ע"א): "שאין להם (לאדומים) לא כתב ולא לשון".

הלשון היא גם אחד הסימנים המובהקים לחייו של עם. נכון יותר: לשונו של העם היא חיוניותו. אנו מדברים הרבה על עמים אשר מתו ויודו מעל במת ההסטוריה. אנו שואלים בגאווה היכן הם כל העמים אשר ציקו לנו. היכן עמו של פורע והיכן עמו של סנחריב ועמו של נבוכדנאצר - ואנו משיבים לעצמנו: מתו ואינם. אולם מה פירושה של מיתה זו? הן לא נעלמו יום אחד, הן לא היתה בעולם שחיטה של אומה שלמה, הן לא היתה בעולם שחיטה כעין זו שידענוה אנו בדורנו. הן קיימים באיזה מקום בעולם צאצאים וצפיעות שלהם. אף-על-פי-כן צודקת ההגדרה כי מתו העמים. גם אם קיימים בני-בנים שלהם, הרי העמים מתו, כי מתה חרבותם, מתה לשונם, נמחה פרצופם מעל פני הארץ. ואף הרגשה זו הרגישו והדגישו חז"ל בפרשם את הכתוב ביסעיהו (י"ד): "והכרתי לבבל שם ושאר - "סם" - זה הכתב, "שאר" - זה לשון" (מגילה דף י' ע"ב).

על תקופת היוותנו לעם אנו טרים עד היום: בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לוּעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממסלותיו. דומה כי לא נסעה אם נדיק כאן גם את הדיוק הזה: ישראל היתה ממסלותיו של הקב"ה - בצאתו מארץ מצרים, יהודה היתה לקדשו - בצאתו מעם לוּעז, בהגמלו משפת הנכר, בדבקו בלשונו העצמית המקורית.

כבל אשר ידבק אדם מישראל בלשונו המקורית כן יהא רואה את שם הכבוד ישראל הולם אותו יותר, כן יראה את עצמו קרוב יותר למהות ישראל, אשר מצא את בטויה בלשון העברית המקורית, בלי מחיצות וחציצות של תרגום, כי אין היהדות ניתנת "להתרגם כל צרכה" ללשון אחרת (בטוי זה נמצא בדברי חז"ל האומרים, כי התורה "לא היתה יכולה להתרגם כל צרכה" - סופרים א'). כי רב מאד המכס המסתלם על הגבולין שבין שפה לשפה. דבר זה אמור בכל הרקע משפה לשפה, על אחת כמה וכמה בבואנו להריק מלשון התנ"ך ללשונות העמים. אין בעולם לשון צעירה כלשון ספר-הספרים אשר ניתן לעולם בשם ימיה של האנושות ואין כיום בחיים לשון עתיקה מלשון זו, בעלת כתב-היוחסין העתיק ביותר בעולם. ויטמיני רענונותה של לשון התנ"ך נמוגים ואובדים והוד-שיבתה מיטשטש בטלטולי הדרך, בהעברה ללשון אחרת. דברים אלה אמורים ביחס לתנ"ך ואף ביחס למושגים רבים אשר פותחו ועוצבו בישראל, בדברי הימים הארוכים של ישראל, שאין דומה להם בין עמי החרבות של היום.

לפיכך הדגישו חמדי חז"ל את מעלותיה ומעלתה ועליונותה של השפה העברית. וכשם שהתפונסנו כל ימי הגלות הארוכה בחקוקה כי משיח-צדקנו יאיר לכל העולם כלו ומציון תצא תורת השלום לעולם כלו וממנה ילמדו העמים כיתות חרבות לאחים - כן לימדונו חז"ל לקוות, כי לשון-הקודש תהא הספה הבורה בה ידבר כל העולם כלו באחרית הימים. זאת ראו ושמעו בנבואת צפניה הנביא "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה'" (תנחומא נח).

ולא עוד אלא שחז"ל הטעימו כי הלשון העברית, לשון הקודש היא יסוד דשוק לישראל, חלק ממהותו, והם ידעו לספר כי בתקופת דור הפלגה "קרא הקב"ה לע' כלעמים הלשון כסא כבודו ואמר להם: בואו ונבלבל לשונם לשבעים גוים ולשבעים לשון. והפליג גודלותו, ונאמר (במגילתו) "בהנחל עליון גוים, בהפרידו

בני אדם" ונפל גורלו של הקב"ה על אברהם ועל זרעו, שנאמר "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו". אמר הקב"ה: חבל וגורל שנפל עלי, רצחה גפטי בו, שנאמר (תהלים ס"ז): "חבלים נפלו לי בנעימים". אנו מוצאים באגדה זו אחד הבטויים לרעיון החזור בדברי חז"ל, שמקורו במקרא עצמו, כי ישראל וחורו ישראל הם עיקר חלקו של הקב"ה בעולם וכי בחירה זו שבת הקב"ה ראשיתה ויסודה מלפני היות העולם. וכשהוטלו גורלות בדור הפלגה נפלו ישראל ולסון ישראל בגורלו של הקב"ה, כי היה הדבר טבוע באופיים וקבוע מראש מקדם, וכאילו נאמר בכך, כי אותה שעה כבר לא היתה לו, כביכול ברירה שהרי "נפל גורלו של הקב"ה על אברהם", אלא שהקב"ה סמח בגורל זה. כשהז"ל מקשרים ענינים אלה עם זמן הולדת הלסונות בעולם, הרי הם מדגישים בכך את הקשר הבלתי ניתק שבין אברהם העברי עם הלסון העברית. ישראל ואורייתא וקודשא-בורך - הוא ואף לסון -ישראל, לסון-התורה דבקים זה בזה, כביכול. "אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לסון".

ואין צורך לומר כי הדגישו בכל הדורות את חשיבות הסימוש בלסון זו בישראל, בינם לבין עצמם ובינם לבין הקב"ה וציינו לגבי כמה דברים מחיובי התורה שאין לומר אותם בטום לסון אחרת (משנה וגמרא סוטה ראש פרק ח'). ויש לציין כי ה"חתם סופר", גדול בישראל, אשר היה במובנים הרבה סופר למסורת ישראל ואדם אשר ודאי אין לראות בו כל נטיה למנהגים מודרניים, כותב בספרו "תורת משה", כי חובה היא על כל הובנים ומורי העם לדבר אל העם בלסון הקודש דוקא. הוא לומד זאת מהגמרא האומרת לגבי ברכת כהנים לפסוק: "כה תברכו את בני ישראל". התלמוד מדייק ואומר: כה תברכו - בלסון הקודש. בא ה"חתם סופר" ואומר, כי אין להבין כאן רק פשוטו של מקרא - כהנים בברכם את ישראל - אלא כל מורי התורה, מורי העם בכלל. "אם ידרוש הדרוש בלסון עם זו וילביט דברי התורה במלבוס שק ואפר, אפילו יהיו דברים טובים ונאמרים לשם סמים, מכל מקום, תורה שהיא הגורם שק אינה נכנסת בלב השומעים". ומוצא הוא כי היה עוון זה גדול עוד בשבת ישראל על אדמתו שהחלו לדבר בלסון מטעביהם ו"כשהיו הזקנים מורים ודרשו בלסונם ברבים לא נכנסו הדברים בלבותם - והיו ואויים לעונש - - והיה להם לעשות שלהם ולדרוש בלסון הקודש" (אף שהעם דיבר שפה אחרת) "והיינו דכתיב ביסעיהו (כ"ח) "כי בלעגי שפה ובלסון אחרת ידבר אל העם הזה" (תורת משה, פ' נשוא, ד"ה כה תברכו).

* יעקב ישראל

ההסכדות העברית הגתה את הרעיון לעשות טבת אחת טבת עברית בה ידובר בעברית על חשיבות הלסון העברית לישראל. אולם כבר הורו ושננו לנו חכמים: ואם הטנה ויום הכפורים ועשרת ימי תשובה, אין פירושם שבימים ספורים אלה צריך אדם מישואל להיות טוב וטהור יותר ואחרי-כך יחזור להרגלו. פירושם הנכון הוא, שצריך אדם להעלות את עצמו בימים ההם למדרגה גבוהה יותר כיהודי וכאדם, ובמדרגה מורמה זו הוא צריך להמצא כל הטנה ובבוא ראש-טנה חדש ויום כפורים חדש יעלה שוב למדרגה נעלה מזו. - השבת שייחידנו ללסון העברית אין פירושה שבטבת זו בלבד נפנה ללסון העברית, אלא בה נעזר את עצמנו להתקרב ללסון העברית, למקור ישראל. צעדים אלה שאנו צעדים לקראתה יקרבונו אליה קדמה מתמדת וככל אשר נקדם אליה כן תתקל הגישה אליה ונמצא מוארים באורה ופרורים צמאוננו ממקור חיה.

HISTADRUTH IVRITH OF AMERICA

(Hebrew Language and Culture Association)

הסתדרות עברית באמריקה

165 WEST 46th STREET

NEW YORK 19, N. Y.

PLAZA 7-0920

SAMUEL J. BOROWSKY, New York
President

DR. ALEXANDER M. DUSHKIN, Jerusalem
DR. ISRAEL EFROS, New York
DR. SOLOMON GOLDMAN, Chicago
BORIS MARGOLIN, New York
PROF. RABBI SAMUEL K. MIRSKY, New York
Past Presidents

MORDECAI HALEVI, Philadelphia
Secretary

DR. MOSHE DAVIS, New York
DR. SIMON FEDERBUSH, New York
SAMUEL FISHMAN, New York
MENACHEM RIBALOW, New York
ABRAHAM SPICEHANDLER, New York
Vice-Presidents

HARRY P. FIERST, New York
Treasurer

JOSEPH WEISS, New York
Chairman, Finance Comm.

March 13, 1952

מ'ז אדר חסי"ב

Dear Rabbi:

Saturday, March 22rd, SHABBAT HACHODESH, (שבת החודש, כ"ה אדר חסי"ב) has been designated as HEBREW SHABBAT by the Hebrew Month Committee.

May we take the liberty of suggesting that you devote your sermon on or about that Shabbat, preferably on HEBREW SHABBAT, to the place of Hebrew in American Jewish life. Kindly deliver part of your sermon in "living Hebrew." We are enclosing two sermons, one in English and one in Hebrew, for your convenience.

With the emergence of the State of Israel, the importance of disseminating the Hebrew language and culture has assumed greater impetus. The Hebrew language indispensable for a richer Jewish life in America, has become the most effective vehicle for closer mutual relationship between American Jewry and Israel.

There is a keen awareness on the part of the American Jewish community of the new position that the Hebrew language has acquired. A manifest desire to partake of a knowledge of the Hebrew language is felt by all elements in American Jewry, irrespective of ideological differences or social strata. Your utterances from the pulpit on the importance of the Hebrew language will enhance this awareness.

On behalf of the Hebrew Month Committee, I wish to thank you in advance for your courteous cooperation.

Sincerely yours,

ובברכה התרבות העברית,

Samuel J. Borowsky
SAMUEL J. BOROWSKY,
President

שמואל י. בורובסקי
נשיא

ד"ר ישראל אפרת
ד"ר שלמה גולדמאן
ד"ר אלכסנדר מ. דושקין
דב ב. מרגולין
הרב פרופ' שמואל ק. מירסקי
נשיאים לשעבר

Executive Committee:

Prof. Israel A. Abrams, Pittsburgh
Morris B. Bennathen, St. Louis
Samuel Bernholz, New York
Dr. Samuel M. Blumenfeld, Chicago
Saadiah Cherniak, New York
Dr. Pinchas Churgin, New York
Menachem M. Edelstein, New York
Dr. Azriel Eisenberg, New York
Moses Feinstein, New York
Rabbi Theodore Friedman, New York
Dr. Emanuel Gamoran, New York
Abraham P. Gannes, Philadelphia
Leon G. Gildsgame, New York
Rabbi Phillip Goodman, New York
Prof. Robert Gordis, New York
Prof. Simon Greenberg, New York
Mendel Haber, New York
Mrs. Emanuel Halpern, New York
Dr. Leo L. Honor, Philadelphia
Bernard Isaacs, Detroit
David L. Isaacs, New York
Abraham Isseroff, New York
Samuel Judenfreund, New York
Dr. Louis L. Kaplan, Baltimore
Samuel Katz, New York
Morris Leibman, Los Angeles
Morris B. Levine, New York
Dr. M. Z. Levinson-Lovi, Boston
Dr. Samuel Linick, New York
Dr. Arthur Liveson, New York
Rabbi Bernard Mandelbaum, New York
Mordecai Medini, Cleveland
Dr. Irvin Michlin, New York
Dr. Noah Nardi, New York
Daniel Persky, New York
Judah Pilch, New York
Joseph Reisberg, New York
William Salzman, New York
Prof. Zvi Scharfstein, New York
Dr. M. S. Schulzinger, Cincinnati
Shlomo Shulsinger, New York
Charles Slesinger, New York
Abraham Splerer, New York
Dr. Meyer Waxman, Chicago
Harry L. Woll, New York

ד"ר משה דיווים
ד"ד שמעון פדרבוש
שמואל פישמאן
מנחם ריבולוב
אברהם שפיצהנדלר
סגני נשיא

צבי 9. פירסט
מזכיר

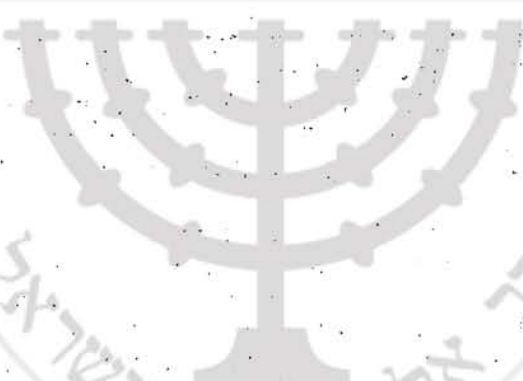
יוסף ווייס
יו"ר ועדת הכספים

מרדכי הלוי
מזכיר

הוועד הפועל:

פרופ. ישראל א. אברמס
מנחם מ. אדלשטיין
דב ב. איזיקס
דוד ל. איזיקס
ד"ר עזריאל אייזנברג
אברהם איסרוב
ד"ר שמואל מ. בלומנפלד
מיכאל ב. בן-נתן
שמואל ברנהולץ
אברהם פ. באניס
הרב שרגא גודמאן
פרופ' ראובן גורדיס
אליעזר ל. גילדסגייס
ד"ר עמנואל גמראן
פרופ' שלמה גרינברג
מנדל האבר
ד"ר אריה ל. הונור
הגב' עמנואל האלפרן
אריה צבי חאהל
ד"ר מאיר וואכסמאן
זאב זאלצמאן
ד"ר פנחס חורגין
סעדיה טשרניאק
שמואל יונדפריינד
שמואל כץ
מנחם ב. לחין
ד"ר מ. ו. לחינסון-לביא
משה ליבמאן
ד"ר אשר לייבסון
ד"ר שמואל ליניק
הרב דב מאנדלבוים
מרדכי מדיני
ד"ר יצחק מיכלין
משה פיינשטיין
יהודה פילטש
הרב טוביה פרידמאן
דניאל פרסקי
ד"ר אריה ל. קאפלמן
יוסף רייזברג
פרופ' צבי שארשטיין
ד"ר מ. ש. שולזינגר
שלמה שולזינגר
ישעיהו שולזינגר
אברהם שפיר

AMERICAN JEWISH
ARCHIVES

Union of American Hebrew Congregations

838 FIFTH AVENUE, NEW YORK 21, N. Y. • Telephone REgent 7-8200

Rabbi Samuel M. Silver
Director of Public Relations

For Release September 10, 1954

MAJOR ACHIEVEMENTS OF AMERICAN JEWRY DISCUSSED IN TERCENTENARY SYMPOSIUM

AMERICAN JEWISH

Kallen, Lewisohn, Goodman, Klutznick, Gordis, Magnin, and Roth
Discuss Chief Accomplishment of 300-Year Old Community

What is the major achievement of American Jewry?

As the tercentenary year of American-Jewish life began, this question was asked of seven internationally renowned Jewish thinkers. Their answers are found in the current issue of the magazine, American Judaism, official publication of the Union of American Hebrew Congregations.

Several of the writers indicated that American Jewry's leading creation was, in the words of Dr. Robert Gordis, associate professor of Biblical exegesis at the Jewish Theological Seminary, "a new type of synagogue," in which study, assembly, and prayer are "organically united." Dr. Gordis writes that, "This far-reaching change is reflected in a new name for the institution, representing a new concept, the synagogue center."

Dr. Ludwig Lewisohn, famed author who teaches at Brandeis University, Waltham, Mass., also asserts that American Jewry is distinguished by "useful institutions," which are a result of the consolidation of "its civic and social freedom." Dr. Lewisohn says that the "maturing" of the American Jewish community will require that the uniquely American agencies increasingly be used "for spiritual and intellectual creativity."

- more -

B'nai B'rith President Praises American Philanthropy

In the opinion of Philip M. Klutznick, president of B'nai B'rith, the outstanding feature of American Jewry has been its unprecedented philanthropy. "What Jewish community in all history," he asks, "has poured out its largesse with greater liberality over a longer period of time?" Furthermore, writes the B'nai B'rith leader, "philanthropy has proved to be the common ground where all Jews can meet, no matter what their ideologies."

Intelligibility, Says California Rabbi

According to Dr. Edgar F. Magnin, rabbi of the Wilshire Boulevard Temple, in Los Angeles, "The greatest achievement of American Judaism was to make Judaism intelligible...a flexible, living thing instead of a mass of dead and obsolete customs." Adds the rabbi: "This does not mean that everything in Judaism that is not understood by American Jews is necessarily obsolete or useless. Many of our old customs were eliminated in the first stages of Reform, which was like a revolution, but we are now beginning to bring them back again."

Another Reform rabbi, Dr. Abram V. Goodman, of Temple Sinai, Lawrence, N. Y., feels that the most notable characteristic of American Jewry is its diversity and lack of uniformity. "American Judaism," he declares, "ranges all the way from the chasidic tsadik in Williamsburg to the 'Reverend Doctors' who officiate at weddings reported in Monday morning's 'Times.' Judaism in America is rich, varied, and lacking any official variety duly approved by a chief rabbi's 'hechsher.' This is its strength and its greatest achievement."

The American Idea

Two eminent authors, the American, Professor Horace M. Kallen, of New York City's New School for Social Research, and the British historian, Cecil Roth, join in the belief that American Jewry has brought about basic changes in the pattern of

the Jewish community. As Dr. Kallen puts it, "What seems to me most notable is the alteration of the structure and function of communal institutions, including their doctrines, disciplines, and functionaries, under the unconscious influences of the American milieu and the conscious inspiration of the American Idea."

To Dr. Roth, who serves on the faculty of Oxford University in Cambridge, England, "The great failure of emancipated Jewry in the Western world was its re-interpretation of the synagogue in terms of the church: a center of prayer almost divorced from life...The new American Jewish conception of the Jewish community centering on the synagogue, but with its constant round of cultural and philanthropic and social and educational activities...has brought back to the Western world something of the warmth and intensity that Eastern European Jewish life once knew."

The magazine American Judaism circulates among the 160,000 families who belong to Reform temples in the United States, Canada, Cuba, Central America and Hawaii, which are affiliated with the Union of American Hebrew Congregations.

Union of American Hebrew Congregations

838 FIFTH AVENUE, NEW YORK 21, N. Y. • Telephone REgent 7-8200

Rabbi Samuel M. Silver
Director of Public Relations

For Release on Receipt

POEM BY RABBI'S WIFE WHO
CAN "TAKE CARE OF HERSELF"
APPEARS IN NATIONAL MAGAZINE

Others Also Take Up Cudgel for Rabbinical Spouses

A poetic reply to a rabbi's wife who bemoaned her lot is published in the current issue of the magazine, American Judaism, official publication of the Union of American Hebrew Congregations.

Last year, an anonymous rabbinical spouse wrote in the magazine, which circulates among the 160,000 families affiliated with Reform Jewish congregations, about "the juicy pin-pricks and the wounds which often make the rabbi's wife long for a divorce, if not from her husband, at least from his current congregation."

Complaining that it was hardly possible for the wife of a rabbi to satisfy her flock, the writer, who called herself A. Rebbitzen, declared that the "congregational grapevine" often "spreads the news of her pregnancy before she herself is aware of it," and frequently contains exaggerated reports of her management of the home. "The congregational censors know," she wrote, "that the daily contents of the rabbinical garbage pail would feed a family of four; the living room drapes were as good as new, but she said she was tired of them; and

did you notice the hat she wore in temple on Yom Kippur!"

Appearing with the original article was a retort by Mrs. David L. Zielonka, wife of the rabbi of Congregation Schaarai Zedek of Tampa, Florida, who wrote, "My life has been one of dignity and satisfaction and I am sure this is true of most women in the same position. Hence, I don't think the author is a true spokesman for the rest of us."

The exchange evoked more comments which appear in the current issue of the magazine. Mrs. Sanford E. Rosen, whose husband is the rabbi of Temple Beth El in San Mateo, Calif., asserts, "The author's focus is all wrong. True, the rabbi's wife sees a few people at their worst, but she sees so many more at their best that she must deem herself, on the whole, very fortunate indeed." Mrs. Nathan Hershfield, wife of the spiritual leader of Temple Emanuel, Gastonia, N.C., thought the picture of the "rebbitzenate" was "quite accurate," but that her tribulations were no different than ^{those of} "anyone in the public eye." A strong rejoinder came from Mrs. Bernard Baskin, rebbitzen at Anshe Shalom Congregation, Hamilton, Ontario, who cried out, "We can only surmise that McCarthyism has affected her stability."

But the most thorough reply to the article came in the form of a poem, written in the Ogden Nash manner, which declares to the magazine's 160,000 readers that "This Rabbi's Wife Can Help Herself!" The poet is Helen A. Wilner, whose husband, Dr. Herbert J. Wilner, is rabbi of

Congregation Ahavath Sholom, Bluefield, West Virginia. The poem:

THIS RABBI'S WIFE CAN HELP HERSELF!

There is always a great deal of comment in our worship houses
Concerning the activities of the rabbis' spouses
For the most part 'tis the opinion consensus that ours is a sorry
lot,
And that our chances of pleasing our husbands, our congregations,
and still retaining our sanity are not so hot.
For example, if the rebbitzens' dresses are smart instead of so-so,
Then the whole congregation begins to think the rabbi is getting
too much dough;
But if, God forbid, she should go to the A&P on a Friday morning
shabbily,
Then everyone immediately starts treating her crabbily.
And if you stay at home and tend to your business and your babies,
and Sisterhood responsibilities should shirk,
The hue and cry goes up: "She doesn't do a bit of work!"
It goes without saying that everyone knows how much you pay your
maid, what's in your garbage pail; but most of all you
despair of it
When everyone in town knows you're pregnant before you are
even aware of it!
On the other hand, rabbis are pretty swell guys, and put this in
your bonnets:
I'll bet none of you have ever received from your husbands on your
anniversaries written-to-order sonnets!
They say we have no privacy, we live in a glare of publicity;
But let me tell you, any gal who denies she loves it is guilty of
flagrant duplicity.
In conclusion, had my husband chosen garbage collection as the
work of his life,
Then I should be proud and happy to be the garbage collector's
wife!
